

עין משפט
נר מצוה
לד:

ב א ב ג מיי פ"ב מהל'
גירושין הל' יג קמג עשין
טושי"ע אה"ע ס"י קסט
קפ"א:
בא ד מיי פט"ו מהל'
אישות הל"ד קמג
נשין מח טושי"ע אה"ע ס"י לו
קפ"א:
בב ה מיי פ"ג מהל'
טושי"ע סס קפ"י יט:
בג ד מיי פ"ה מהל' גירושין
הל' עו קמג עשין ג
טושי"ע אה"ע ס"י קלג קפ"א
ה:

בד' ז' חיי' פ"ע מל' שנה
ה'תת"ק

בזה ח מיי פירד מהלכות
מלה ה' א ופירד שם
הלכות ב ופירד מהל' אישות
ה'ט' סמג עשין פד טוש"ע
חור"מ ס' קח סעי' ג:

תוספות רי"ד

[illegible]

אשר היו קורין אותו במדינת
יש בו שינוי השם שקורין
לנו הנקרא פלוגי ואם היו
שני נשים א' ביהודה וא'
מגורשת עד שיגרש את
אלמא שצריך לכתוב שני

השולח פרק רביעי גיטין

ורב שום שיש לו. בטופסי גיטין של ה"ה כתוב שצריך לכתוב בגט וכל שום וחתימה דאית לי ולאחריי משמע שלשון זה היו דכותבין בגט ואין גראה לר"ם דזמנין דאחי לירי מקלה כשאין לו אלא אחותו שם הכתוב בגט ואין לו חתימה וכשכתב בגט וכל שום וחתימה

והלכתא בנחמני: כ
משנה שמו ושמה שם
ר"ג הוקן שיהא כותב
שיש לו אשה פלונית
תיקון העולם: גמ'
שמואל שאלו אדם
גמליאל בני ארם הבאי
וקוראין לו יוחנן ויוחנן
מגרשין נשותיהן עמד
איש פלוני וכל שום
וכל שום שיש לה מפר
אשי יהוא דאתחוב ב
אבא לרב אשי רבי
כוותך תניא כוותיה
נשים אחת ביהודה
שמות אחת ביהודה
אשתו שביהודה בשמי
שבגליל בשמו שבגל
שיגרש את אשתו שם
ושם דגליל עמו ואח
שבגליל ושם דיהודה
וגרש באחד מהן מגור
עמו אלא שמע מינה
אתחוב שמע מינה יה
ופורא שרה אמרי
שיש לה ולא שרה
מתני' יאין אלמנה
אלא בשבועה נמנעו
הוקן שחורא נודרת
וגובה כתובתה ^ייה
מפני תיקון העולם
מפני תיקון העולם: ג
אפילו כולי עלמא
לן הבא ליפרע מנכ
אלא בשבועה אלמנ

ומיעוט שרה מרים וכל שם יש לה משמע דבחד מקום קרו לה
ציהודה וכחד לגרש את אשהו שבגליל או שהיה בגליל וכחד לגרש
כ"י ה"ר ו' מנורשת אמר רבי יוסי הלא דמימח' דרעידב' אבל לכתחלה
בבתייה טפל דקמתי ע"ש שגרש אשהו שבגליל בשמו שבגליל ושם
אין ציהודה הם י"ז ב' נשים אחת בגליל ואחת ציהודה גירש אשהו
שפלוני שבגליל ע"ש השם שם ל' בגליל או שהיה במקום אחר
בגליל ציהודה כשר ומהם נמי משמע דבמגרש בגליל אותה ציהודה
כיוצא אלא שם אלא משני המקומות לפי שאין מוכיחין צ' במקום אחר
דלאקמח' במגרש (לקמן דף ק"ז:) כתב חינוכה ומכירתה כשר וכן ה"י
לדקדוק שיהיה א"ע"ג דגבי מרים שבנתמן וציושלמה אמרין דקדוק
לענין או נמי כשהשמות דומין או לזה כשהניד דומה לשם למתחלה כגון
היה לא יונתה כתובה ליגבות מהמים וטוחר' ריש לקיש בפ"ק דבבא
בביתיה ואשלי' מיחמי ליפרע בלא שבועה וי"ל דהני מילי ב"ח אבל
דבאשכחן בפרק הנושא (פסחים דף ק"ג:) דאישין בבטוי' טפי ללרבי
הוא דפרין בגמרא מאי אירח' אלמנה כ"י לימא דנקט אלמנה א"ע"ג
בגין כבשל חוב ללאחר זמנו מאלמנה א"ע"ג שיהי' חוב זמנה כ"י
א"י משום דגבי סופא דזמנו' מלהשבעה הוה ליה למתני
ומשני אלמנה אלתירכא ליה וכו' חידוש באלמנה טפי מבבשל חוב
אלמנה נמי מניח' בהרשב' (פסחים דף ק"ז.) ה'פירשת מנכסי יתו'
דבכתובות פ' אלמנה (דף ק"ז:) אמרין דגרזשה נמי כפי' חן יתו'
ומנה אבל אלמנה אית בה חרמי דחון זמנה ואיכא נמי חנינא
א"ע"ג שבע' אשמיט' במהם אחר דלא

היום היל סניח שמו ופסל. ואעפ"י שהעדים עשירו עליו ומכרוהו אותו אחר פסל מפני
 לו באי ולא תקן שיכתבו בנט לכל שום פסל ול"א שיכתבו על פסלו וסוחריו פסלו
 ב' ד' שטת דער חזקת דלחוקי את כולל בפסלו וסמפיע פתחו לו פסלו דאמרי הו
 בלוי גיטת את אשתי (ביהודה) פסלו פסלוהו את אשתי כולל בשטת פסלוהו
 אשתי פסלוהו שום הגיל עשיר את אשתי פסלוהו בשטת פסלוהו ושם פסלוהו
 שטת פסלו גיטת אשתי ואעפ"י פסלוהו מכלל את אשתי צרי לכתוב שם

והסבסב נחמני. אבי דאמר גלי דעמיה צניטא לאו מלחא היא חו
היא אחת מהלכות של קומן יעיל קב"ס¹ דהלכות כחבי. וזרעה צעמי
דעל שם שרצה בר נחמני ירל אבי צניטו ולמדו חוריה שהיה יתום
השיאו את שם אבי נחמני. רבה סתם הוא רבה בר נחמני:

מַרְנָה' בראשונה היה משנה שמו. ושמע. כשהיו לו שני שמות אחד בשם ואחד בנדידת הים היה מגרשה בשם הנוהג במקום חביבת הגט ולא היה מקפיד לכתוב שניהם: מפני טיקון העולם. שלא יוֹצֵאוּ לַעֲוֹל על צניה מן השני לאחר לא גירשה בעלה שאין זה שמו: גמ'. והוא דאפסוק. אבל לא אחזקו כלן שיש לו שני שמות אלא תרץ לכתוב וכל שום שיש לו ואפי' נודע לאחר זמן שיש לו שם אחד היו הגט שטר שאין לו חלק אם שם שקרא אחר לעצמו בפניו והזכוק בו: ילא למקום אחר. שאינו ביחודה וגליל: מוגרש. משום דנאזותו מקום לא היו מוזהקין שיהיו שם לו שם שמות אבל ביחודה היו יודעים שיש לו שם אחד לפיכך האזכרו כל שמוסין והזכור וזכור בהם מלפניהם

[illegible]

ידי והכי וכן משמע בירושלמי על הכן ברייתא דהלא ממני כשהיה
אשמו שביהודה אבל אם היה ביהודה וכתב לגרש אשמו שביהודה
לעירך לכתוב שיהיה והלא עושה שם מקום ההמנה עיקר ושל מקום
לביהודה עמו כ"י אבל בתוספתא^(א) עושה מקום כתיבת הגט עיקר
לביהודה שם שבגליל ואשמו שבגליל בשם שביהודה פקול ואין אחר
בת אחד שם כשר רכב"ז אומר אפי' כתב שם ביהודה בגליל ושם
במירי והשתא בראשונה היה משנה שמו ושמה קורא שינוי מה שאינו
דומה להם שינוי שמו ושמה וכן יש לפרש שם עירו ושם עירה והא
נגזיק הדעת שבירושלים עושים כן משמע אפילו לכתחלה אין לריך
יעבד כשר ל"ל דנקי' הדעת שבירושלים עושים כן משום דיועסי' ויזכ"א
כדכתיב: **אין** אלהנה נפרעת מנכ"י ירוש"ל אלא בשבועה. וא"ת

תתרא (דף ה') חזקה אין אדם פורע בתוך זמנו ואמרין ההם הלכתא
אלמנה דלית לה בתנאי בית דין מתפסי לה לררי אפי' בתוך זמנה
בנות אשמו משום דריון דליתנהו בתנאי ב"ד אתפסיהו לררי וא"ת
בשהוא תוך זמנה וי"ל דתפי' ה"ל לאשמועין בדבר שאינו תנאי ב"ד
דלית לה בתנאי בית דין: **בא** אירא אלהנה אפי' כ"ץ גמי.
נפרעין מנכ"י ירוש"ל אלא בשבועה ומעמי' להשבעי את אלמנה
ולקן נקט רישא נמי באלמנה: **אלמנה** איצטריבא ליה. וא"ת
הא לא תפרע אלא בשבועה וי"ל דליכא לתקומת בגרושה אפי' ג'
לא שמעין מינה אלמנה דגרושה נהי דליכא חיובא הויא אחר
על דרך תנא להשמיעט כשאין לריך להאריך בשביל קן יותר

מן זמנו דררי ברכות (ג. פ.) ונשאר דומי:

הסכם שלא התקבל ר"ג אביבועים בכבודו שיש לו שני סמות אבל אם לא יצאו ואילו
כח מ"א תורה דרב אסי שריו לו שני ת"ש א' בכורה ו' בגליל וגויש אשתו סביבדו
סבגליו אשתו סבגליו אלו מנשרת עד שישנן אשתו סביבדו כח סביבדו אשתו סביבדו
סבגליו אשתו סביבדו כח א' סלוק א' גירוש א' כח מנשרת והאמתה
גדולו כח א' לאו ש"מ א' דאחאקו א' דלא אחאקו ש"מ: הגוי דודו ר"ג
א' גורדי מרים כח שיש לו א' שרה וכל ש"מ א' א' כח הגוי מרים ל' א'

מסורת הש"ס

[illegible]

גליון הש"ס

רש"י ר"ח וזילכתא
בנהבני בו' דעל שם
שירבת. ובערוך ערך אבי
כתב כסם הגאונים נחמתי
שמו ויהי בר' אחיה דרנה
בר נחמתי ותלמידיו ורבי
דבואה שמי נחמתי כסם
אחיה דרנה בר נחמתי לא
הוא קרי ליה ככל שעה
נחמתי (עין רבנ"ס פקק
ומה' ממרס) ורבי' אבא
ליה אבי בשון ארמית
כחשם שקורא אבי וסליק
אבי אבא

הגהות מהר"ב

רנשבורג

א] תום ד"ה וכל שום
 שום לו וכי ומיקן ר"ת
 לכוזב בנט ואני פלוגי
 דמיתקרי קך וכן כלאמרין
 בנמרל. ע"י י"ש"ס ס"ו טו
 בהשתתחו לשון ר"ת זה:

מוסף דע"י

והלל התקין פרוכבול. כדי
שלא תשנה שיעות, שמוסר
שטרומי לביט דין שינוי מן
היום חובי כל זמן שיתכנסו,
דשחמא לא קרין ביה לא
יזע, שאינו חושש כלום
אלא הכידי חוששו, שהפקירם
הפקר והם יורדין לנכסיו
(בבבובא 89. ובעיי' דעיר דב:
וב"ב כ"ד.)

תוספות רי"ד (המשך)

ובבלי כי יש לחוש שכל
חלואי אשתו ויבש אצל
החלואי יסע ויגרעל ויפסל
ואמר להם זה שני ולא
תחבירי ולא יאזנהו ולא
יפסל יפסל ויפסל ויפסל
ואם לא תבט את שניכם
אמר מורשה וארבע שנים
בבביר כי הוא הוא שכתב
לה שמי שהוא דומה לשניה
שם ופסל כיון שחכם אחד
כן השפוט שם תחקיר כי
הוא וקלקל שני אמר להם
סומא יא' פלוגות בא פלוגות
בקבלה נשטא מי אתא
כן חזירא מדמקרי את
מי אלמא במירוש צריך
לכתוב פלוגי אשתו ויפסל
ולא שכתוב פלוגי וכל שם
דאיתא אהור כי [אש]
דאיתא דאיתא בברימ
אמר ידעו במכירתה חס
שיש לו שם פסול א' כאן
הוא ב"א ידעו פלוגי ויפסל
ורק אשתו ויפסל את כח
אלא שני פסל הדלי שם
שם אבל לא הוזכר
לכן לא ידעו לו שם אחד
אלא שני וכתב ויפסל ויפסל
בבביר חזירא ויפסל ויפסל
הנה שם ע"י שם הכסברים
הנה שני פסל מה שם
לעיל א' כאן שם ששה
שם אתר ששה ידעו לו שם

מילתא שיש לו אינו נפסל
בשמו שביהודה ואת אשתו
ליל עמו ואת אשתו שבגליל
טיגיש בשמו שביהודה ושם
רובא מרים ופורתא שרה
שני שמות צריך לכתוב את